

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sămbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Conferența oprită.

Din incidentul unei cerculare din vara anului 1894 a ministrului de interne de atunci Hieronymi, cu care cerculară s'a sistat activitatea comitetului național ales din sinul conferențelor naționale române, actualul president al acestui comitet, dl Dr. Ioan Rațiu, a convocat la o conferență pe conducătorii partidului național român. Conferența era convocată pe ziua de 3/15 Maiu aici la Sibiu.

Scopul conferenței era, ca să se comunice conferenței în mod oficial ordinațiunea ministerială din anul 1894 și să se ia măsurile cuviincioase pentru organizarea partidului.

Îndată după publicarea convocării diarele semioficiose din capitala țerei au publicat un comunicat oficios, în care spuneau, că conferența se va amâna, deore-ce guvernul nu va permite ținerea ei.

Se dicea adecă în acel comunicat oficios că convocarea conferenței este o demonstrațiune contra serbării milenare, o demonstrațiune — după acel comunicat — rău alasă, și ca ea să aibă caracter și mai acut, a fost convocată pe ziua de 3/15 Maiu, care și, după-cum cuprinde lucrurile curentul bolnăvicios de ați, este revoluționară în istoria statului nostru.

Comunicatul semioficios a fost reprodus de toate diarele și comentat viu. Mai ales a făcut senzațiune un pasagiu din acel comunicat, anume senzațiune a făcut descoperirea, că în virtutea legii despre egala îndreptărire a naționalităților, Români, ca parte întregitoare a conceptului națiune politică, nici nu pot ține conferențe naționale.

Teoria aceasta este nouă, inventată de acum astăzi, după 30 de ani delă era constituțiunei, de aceea a făcut ea senzațiune.

Noi am rămas în rezervă, am așteptat să vedem cum se desvôltă lucrurile, ca apoi să dăm publicului nostru raport esact despre cele întemplate. Am așteptat să vedem actele oficioase ale guvernului.

Ați avem înaintea noastră actul oficios al primariului din Sibiu, în care se spune, că nu se permite ținerea conferenței.

În acest act nu se mai vorbesce de demonstrațiune contra serbării milenare, nu de demonstrațiune politică rău alasă cu ziua de 3/15 Maiu, ci se aduce ca motiv numai teoria cea mai nouă, că în sensul legii despre egala îndreptărire a naționalităților Români nu se mai pot întruni în conferențe ca Români.

Însă se vorbescă însuși actul din vorbă, trimis domnului Dr. Ioan Rațiu de cătră primariul orașului Sibiu:

Nr 56 - 1896.

pres

Stimatului Domn Dr. Ioan Rațiu

Loco.

La înscințarea D-Tale dela 11 i. c. își fac cunoscut, că nu permit ținerea adunării românesci înscințate pe 15 i. c. Nu o permit anume pentru aceea, pentru-că D-Ta convoci la această adunare numai pe membrii naționalității române, pe când după §-ul 1 al articolului de lege XLIV. din 1868 despre egala îndreptărire a naționalităților: toți cetățenii Ungariei după principiile fundamentale ale constituțiunii formeză o națiune, o națiune ungară unitară indivisibilă, care dispoziție legală eschide clar, ca în Ungaria să pôtă confera ori se se pôtă organiza pe basă de rasă ori națională cu eschiderea acelor părți a cetățenilor, care nu aparține rasei ori naționalității lor.

Fiind însă că adunarea convocată de D-Ta nu e adunare de popor, pentru-că numai pe Români îi convôcă, scopul adunării, după-cum apare din înscințare, tinde a serie locuitorilor de limbă română ai Ungariei personale și personale, ca înscințarea să se facă în acut contrast cu dispoziția citatului articolu de lege, care are ôresi cum caracterul unei legi fundamentale, pentru aceea nu pot da permisiune spre a ține adunarea înscințată.

Despre ce, în înțelesul îndrumării primite din loc mai înalt, Te încunoscințez pentru conformare.

Sibiu, la 11 Maiu 1896.

Drotleff m. p.,
primar.

Acestă teorie mai nouă de bună seamă s'a inventat, de când în ministe-

riul de interne s'a făcut o secțiune nouă, care urmăresce numai desvôltarea lucrurilor încât ele privesc special naționalitățile din patria noastră.

La prima cetire un lucru bate la ochi, și cu acesta ca cu nouă aparițiune în viața publică a statului nostru trebuie să ne facem seama.

Pentru că ne rămâni să ne mai pôtă ținea conferențe ca români, nu se mai face provocare la dispozițiuni clare din lege, căci de aceste nu există, ci se face provocare numai la spiritul legii, la principiile fundamentale ale constituțiunei.

Bine se notăm la spiritul legii se face provocare.

Spiritul legii însă din aplicarea ei se demonștrăză la ômeni cu intențiuni bune. De ani 30 s'au ținut tot în spiritul de guvernele de până acuma. Așa au făcut români, așa sașii, așa serbii, cu un cuvânt popôrele din patria noastră altcum au vêtut aplicat spiritul legii de naționalitate.

Teoria cea mai nouă deci nu din spiritul legii isvorește, ci din curentul bolnăvicios de ați, de a magiarisa totul în această țără, de a nivela țera după teoriile cele mai nouă ale domnirii de rasă.

Contra acestei tendențe, contra acestei volnicii, care se esplică cu spiritul legii, trebuie să protesteze tot omul consciu de demnitatea sa, și doritoriu de binele patriei.

Cu deosebire trebuie să protesteze presa liberă, și în locul prim ar trebui să protesteze presa magiară, căci o asemenea esplicare, a legii ne duce la cel mai crass absolutism, și ne duce ați trece o asemenea esplicare, care ne lovesce pe noi, mâne vor veni altele, cari vor lovi în toți cetățenii patriei, după cum va convensi guvernului.

Teoria aceasta se combate cu desvôltarea lucrurilor în statul nostru, și pe noi ne indigneză stăutul măsură civismul cu care asemenea marfă străină de conceptele de drept se pune în practică sub cuvântul, că ea se face spre binele patriei.

Asemenea teorii sunt periculoșe,

și noi în interesul libertății publice trebuie să protestăm contra absolutismului, care se încercă a se escusa în asemenea mod cinic.

Revista politică.

„Nowoje Wremja”, cunoscutul diar rusesc, ia cu satisfacție fâțișă notiță despre demonstrațiunile antimagiare, cari au fost înscenate din incidentul serbărilor millenare în Belgrad și în Bucuresci. Jurnalul rusesc se exprimă într'un mod simpatie despre toleranța, care s'a observat față cu demonstrațiunile din Bucuresci. Aceste cuvinte de laudă din diarele rusesci la adresa guvernului, cămân se esplică prin împregiurarea, care se trebuie să servescă în același timp ca o desaprobare a cabinetului din Belgrad. „Nowoje Wremja” regretă foarte mult, că în Belgrad demonstrațiunile escedenți au fost împrăștiati prin puterea armelor, și că s'au grăbit ômenii oficioși de acolo să ofere satisfacție reprezentantului austro-ungar. — Espresionile din amintitul diar rusesc revarsă o lumină asupra curentelor, cari au ieșit la ivelă în Belgrad cu ocaziunea arderii stégului magiar, și ele conțin și o esplicare a atitudinii radicalilor și liberalilor serbi în această cestiune. În tot cazul e interesant, că protectorii publicisticii rusesci, cari sprijinesc pe șovinistii serbi, critică satisfacția, care în Budapesta se consideră ca nesuficientă, o critică afirmând, că Serbii au mers prea departe cu curtoavia.

Fără îndoială că ecoul, care l'a avut arderea stégurilor magiare și diferitele demonstrațiuni antimagiare în Rusia, merită totă atențiunea. Fapt este, că afară de asupritele naționalități din patria noastră și țeri întregi și state puterice cum e ț. e. Integrități Nord, din incidentul milleniului, și-au exprimat și și exprimă pe față antipatia, ba chiar și ura lor contra îngâmfaților magiari. Cuvintele din „Nowoje Wremja” pôt servi naționalităților spre mângăiere, ăr Magiariilor ca un memento pentru timpuri de altă natură!

* *

FOIȚA.

„Fire de tort”.

După atâta așteptare plină de dor, ne-a sosit în fine frumosul volum de poezii al celui mai talentat poet român, George Coșbuc.

O bucurie nespusă a umplut inima fiecărui român, ca interes față de desvôltarea noastră literară, cetind anunțarea făcută aprôpe în toate foile noastre, despre aparițiunea acestui al doilea drăgălaș volum de poezii al dlului Coșbuc, și cu atât mai mare ne este bucuria acum, când îl avem înaintea noastră, și dorința de a ne mai pute delecta și îmbogăți de frumoșele produse ale celui mai mare talent poetic al noastre de ați, ne este pe deplin satisfăcută.

Nu este scopul meu să laud acest talent neîntrecut, nici n'aș putea să fac acest lucru în așa chip, cum ar merita; sum prea debil pentru a satisface unei atât de grele sarcini. Nici nu are de altcum trebuință dl Coșbuc de laudele mele; densus este atât de cunoscut, atât de mult admirat de toți Români...

Nu este ați tiner inteligent, care să nu scie pe din afară multe din poeziile drăguțe din cuprinsul prim al dlui Coșbuc — „Balade și Idile”.

Poetul adorat George Coșbuc este de origine de aici din Transilvania. El este fiul unui preot român, din o comună de lângă Năsăud. S'a născut la 1867. Tatăl său de cu vreme și a dat băiatul la scôlă. După terminarea scôlei populare din satul său natal, a fost dus în Năsăud, unde a absolvat scôlele medii și a depus maturitatea. S'a înscris apoi la facultatea filosofică din Cluș; și stat însă mult aici; a părăsit universitatea și a venit în Sibiu, unde a fost angajat ca foiletonist la „Tribuna”. Din timpul acesta începe a fi cunoscut publicului prin multele și admirabilele poezii, ce le publica din timp în timp în foiața „Tribunei”, dintre cari și în volumul de față găsim mai multe. În tot timpul petrecerii sale aici în Sibiu, a lucrat cu totă căldura talentului său și cu tot focul iubirei de artă. Lupta cu multele greutăți și neajunsuri din țera acesta, l'au silit să ne părăsescă. S'a dus în România, unde pôte mai favorit de sorte își continuă frumoșea activitate pe terenul literar cu același zel și dragoste.

Volumul de o rară eleganță „Fire de

tort” cuprinde în sine 35 poezii, tôte de o remarcabilă frumșetă. Fie-care poezie atât prin cuprinsul său, cât și mai ales prin drăgălașa limbă în care e scrisă, te lasă uimit de admirație. Poiezii de întregi am cetit și recit aceste poezii cu o adevărată sete, ce o admirație estatică. Cu cât le cetesci mai mult, cu atât găsești mai multă frumșetă în ele, și cu atât mai mult admiri talentul acestui poet, care în poeziile sale descrie în limba frumoșă și drăgălașă a poporului, întrégă viața acestuia, cu o pricepere rară. Cu o măiestrie neîntrecută scie să pătrundă în spiritul poporului.

Ca băiat dela sate, crescut între popor, a pêtruns întrégă starea sufletescă a acestuia, atât în stare de bucurie, cât și în stare de tristeță, atât în bine, cât și în rău. A studiat inima poporului de o rară bunățate. A scit să reoglindeze în poeziile sale iubirea de nēm, dorul de patrie și părinți a poporului, iubirea și cinstirea părinților, iubirea de frați și surori, curagiul și vitejia strămoșilor, istețimea și judecata poporului, și alte calități ale inimei și minții, cari nimeni ca Coșbuc nu le scie observa.

Tôte subiectele poeziilor sale sunt luate din popor, din acel popor, pe care el atât

de bine îl cunosce: din poporul român de aici din Ardel.

Poesia primă: „Mama”, în care își descrie poetul dorul de mamă și surori, te umple de duioșie.

În închipuirea sa vede pe biata mamă-sa ședând cu fetele sale mici, torcând tôte trei. Dorul de fiul său o frământă pe biata mamă: „Și George nu mai vine”. Gândul ei sbôră departe la fiul său. Chinul uriaș al așteptării o torturează. La cea mai mică mișcare ea țreșare, cugetă la fiul său; durerea-i cumplită erumpe într'un plâns de îngropăciune. Frica, că va muri și nu-i va fi dat să mai vadă barem odată pe fiul său iubit o chinuie cumplit: . . .

„... Să-l vęd venind,
„Aș mai trăi o viață,
„E dus, și voui muri dorind
„Să-l vęd în față.
„Așa vrea pôte Dumneșeu,
„Așa 'mi-e datul sorții,
„Să n'am eu pe băiatul meu
„La cap, în césul morții!”

Scenele dela hore, dragostea, învrăjbierea îndrăgostiților și apoi împăcarea lor este de-

Mai în zilele trecute se lăţise svonul, că Magiarii resp. Austro-Ungaria a trimis monitoriul său de război „Mures“ înaintea Belgradului. Toţi şovinistii magiari săltau de bucurie, că statul nostru vrea să-şi răzbune asupra Sârbilor, cari nu i au dat satisfacţia aşteptată pentru arderea stégului magiar. Ovreo-magiarii din Pesta strigau în gura mare prin toate localele publice şi pe strade, că vai de Sârbii. Când colo, după o depeşă din Belgrad, Sârbii s'au culcat p' o ureche şi habar n'au avut de spiritul războinic al Ovreilor din Pesta. Er monitoriul austro-ungar „Mures“ a ajuns înaintea Belgradului din Semlin în drumul pe care îl face în fie care an pentru instrucţiune şi dimineaţa a şi plecat mai departe! — Ce decepţie pentru fricoşii Ovreo-magiari! Nu e vorba, că dacă s'ar începe ceva, apoi în tot cazul Sârbii ar avea pe cineva la spatele lor şi acel cineva nu tremură, nici n'a tremurat nici odată ne pîntenii unguresci!

Să pregătesc o nouă campanie a ambasadorilor puterilor din Constantinopol contra Porţii, un fel de continuare din Novembre şi Decembre anul trecut, care după-cum se ştie, nu s'a cam terminat în mod favorabil pentru urătorii ei. Motivele sunt două fapte concrete şi adevărate: Denumirea unui mohamedan ca guvernor în Zeitun în contradicţie cu promisiunea, care s'a făcut la timpul său consulilor, cari au mijlocit capitularea din Zeitun, că adevărat ca administrator al districtului să se denumescă un guvernor creştin şi convertirea cu forţa a creştinilor armeni la islam. Iudată după ce a apărut decretul, prin care este designat Mahmud Bey, un musulman, ca guvernor în Zeitun, s'au intrunit ambasadorii Angliei, Franţei şi Rusiei, ca să facă un protest contra acestei numiri, pe care ei o consideră, ca o evidentă încălcare a promisiunilor porţii şi au exprimat speranţa că acest act va fi anulat. În 19 Aprilie i s'a adresat porţii în această cestiune o a doua reprezentare la care au participat ambasadorii tuturor puterilor.

Porţa a dat pân' acum numai răspunsuri echivoce, şi, după cum se ştie din Constantinopol, ambasadorii se vor întruni din nou, ca să facă un pas mai departe. A doua cestiune, care preocupă pe ambasadorii din Constantinopol, este convertirea cu forţa a numeroşilor supuşi creştini din districtele din Asia mică la mohamedanism. Tot ambasadorul englez, Sir Filip Currie a fost, care a atras atenţiunea colegilor săi asupra acestei cestiuni. Alaltăieri a fost septemăna, când ambasadorii s'au întrunit de nou. Toţi cei de faţă au promis ambasadorului englez spriginul lor în plângerea, care vrea

s'o adreseze porţii. Sir Filip Currie se dăce, că a dovedit cu acte autentice, că în districtul Biredjik 1500 de armeni au fost siliţi prin ameninţări şi bătăi, să treacă la mohamedanism. Propunerile, pe cari poate ambasadorul englez le-a şi făcut porţii, merg într'acolo, ca mai întâi să retragă trupele de prisos din respectivele districte, şi apoi să se trimită un comisar special al porţii, care să le declare celor convertiţi cu sila, să le declare în numele Sultanului, că ei au dreptul, să se reîntorcă la credinţa lor de mai înainte şi pentru aceea n'au să se témă de nici o suferinţă. Să va aştepta ca să se vadă, ce rezultat va avea acest pas al ambasadorului englez. Faptul e caracteristic, că în această cauză ambasadorii tuturor puterilor merg în înţelegere şi că în constăturile lor nu se ivesc în această cestiune dissensiuni. E caracteristic însă şi faptul, că în aceeaşi zi, în care a fost primit ambasadorul englez de ministrul de externe turcesc pentru ca să-i ceră trimiterea unui special comisar turcesc în Biredjic, în aceeaşi zi Chargé d'affaires cel rusesc, care ţine de prezent locul d-lui de Nelidoff şi ambasadorul fianţez au avut audienţă la Sultanul. Dacă este în faptă astăzi atât de mare influinţa rusescă în palat, încât e predominantă, cum se susţine, atunci e probabil, că va putea să înduplece pe Sultanul, să se opună, atât în cestiunea din Zeitun, cât şi în cea din Biredjik, care amândouă privesc foarte deap' ope interesele şi sentimentele locuitorilor creştini din Asia mică. În cazul, când nu se va aduce în curând o rezoluţie în aceste cestiuni, atunci tot omul va fi silit, să facă concluziunea, că sau influinţa Rusiei în palatul turcesc nu e aşa de mare, precum se crede, sau interesul ei pentru creştinii din Turcia nu e aşa de cald, precum o spun prietenii Rusiei, ca s'o laude.

Actualul Şah al Persiei, Muzaffer-Eddin a comunicat tuturor monarhilor din Europa suirea sa pe tron, Maiestăţii Sale Împăratului nostru Francisc Iosif I i-a trimis următoarea telegramă:

„Convins despre sentimentul binevoitor al Maiestăţii Văstre, Vă aduc la cunoştinţă durerăsa ştire, care mie mi-a răpit pe iubitul meu tată şi pe poporul meu. Pa transpus în cel mai profund doliu. După-ce eu am luat în mână frânele guvernului, este dintr-o dată problema, care mi o pun eu mie, să cultiv şi să dezvolt şi mai departe aceleaşi relaţiuni amicale, cari le a înţreţinut răposatul suveran, iubitul meu tată, de atâta timp cu Maiestatea Văstră“.

La această telegramă i a răspuns Maiestatea Sa în chipul următor, tot telegrafice:

„Adene măhnit prin şcirea despre mórtea tatălui Maiestăţii Văstre imperiale mórte care s'a întâmplat sub împregiurări atât de înspăimântătoare, îmi exprim sincera mea participare la durerea M. Văstre, precum şi dorinţele mele cele mai bune pentru fericirea şi prosperarea Maiestăţii Văstre imperiale. rugându-Vă, să fiţi convins cât de mult doresc eu continuarea relaţiunilor amicale, cari au existat totdeauna între Austro-Ungaria şi Persia“.

Noutăţi.

Insciinţare. Vicecomitele comitatului Sibiu aduce la cunoştinţă publică, că reprezentanţa permanentă a comitatului a pertractat la 13 l. c. n. raţiunile diferitelor fonduri comitatense şi în sensul legii le-a espus cu aceeaşi zi spre vedere publică pe 15 zile în cancelaria de compturi, unde în orele oficiose ori cine le poate privi.

Următorul lui Pulszy. Folia oficiosă anunţă, că în locul „celebrului“ Pulszy, s'a denumit din partea ministrului de culte, ca director al muzeului regnicolar şi a celui de belearte, deputatul Kammerer Ernő. Numai de nu i-ar urma lui Pulszy într-o tôte!

Principele Ferdinand şi interdictul papal. Menini, arhiepiscopul din Filipopol, carele de prezent se află în Constantinopol, a făcut nise declaraţiuni foarte interesante asupra relaţiunilor dintre principele bulgar şi biserica catolică. Precum şcim, principele Ferdinand, după creerea fiului său, au fost pus sub interdictul cel mic, după care este eschis dela toate sacramentele bisericesci. Aşa dară nu se poate nici mărturisii, nici cumineca şi propriamente nici la liturgie nu poate asista. Dacă în decursul liturgiei ar fi descoperit în vre-o biserică, preotul momentan trebuie să întrerupă actul şi să părăsescă biserica. La întevnirea sultanului i s'a permis a asista la liturgie, dar la mărturisire şi la cuminecare nu-l vor lăsa nici de aci înainte. După-ce interdictul se referă la toate tainele, principele, în cas de mórte, nu va pute fi împărtaşit nici cu s. maslu fără specială permisiune papală. Astfel în sfârşit principele nu va pute face altceva, decât să treacă şi el la biserica ortodocsa, ori cât i-ar căde această de cu greu din cauza educaţiunii sale catolice. Dacă trece, din punct de vedere bisericesc şi căsătoria i se desfiinţeză şi principesa se poate mărita a doua oară. Nu e imposibil, ca în cazul acesta, întregă Bulgaria să fie pusă sub interdict. Tote acestea justifică, că poporul bulgar nu uşor ar putea trece la biserica catolică, ori cât ar dori această papa, dar justifică şi nişuinta ţarului de a apropia mai mult la olaltă biserica bulgară de cea grecescă.

Strada „Budapesta“. Colonia magiară din Paris a înaintat consiliului municipal de acolo o umilită rugare, în care se rogă, pentru de a se numi din incidentul epocal al

milleniului o stradă din Paris „Budapesta“. Unele diare ne spun deja, că consiliul municipal a respins rugarea iubilanţilor.

Să vede, că parisenii nu au crezut încă de sosit timpul, pentru a se plimba pe „Budapesta“!!

Publicaţiune. Pentru întregirea reconstruirii podişorului Nr. 28 şi podului Nr. 29 aflătoare pe drumul municipal Daia—Vurpăr Noerich se va ţine în 20 Maiu 1896 la 10 ore a. m. în sala mică din palatul comitatens o pertractare cu oferte închise. Doritorii de a întreprinde această lucrare sunt provocaţi, să-şi subştărnă ofertele referitoare la întreprinderea efectuării acestei lucrări până la ora 9 a. m. a zilei ficsate, la vicecomitele comitatului. Ofertele întrate mai târziu nu se vor considera. Ofertele trebuie să fie închise, sigilate şi provădute cu vadiul de 5%o computate după suma preliminară cu 793 fl 98 cr.

Operatul tehnic şi condiţiunile referitoare la lucrarea din cestiune se pot vedea la oficiul de construire reg. ung. în orele de oficiu.

Sibiu, în 12 Maiu, 1896.

Reisenberger
vice-comite.

Jidani renitenţi. Consiliul oraşenesc din Debreţin a provocat oficiul bisericesc israelit, ca senat şcolar, ca din planul de învăţământ dela scolele israelite se ştergă numai decât studiul limbei germane. Ce au făcut jidanii? Au „protestat“ la ministrul de culte!

Bursele Adamachi pentru anul şcolar 1896—97. Conform regulamentului de administrare al fondului Adamachi, Academia română publică condiţiunile pentru ocuparea următoarelor burse, la cari pot concura tineri lipsiţi de mijloce din ori-care parte a ţărilor locuite de Români, recerându-se numai, ca concurenţii să fie fii de părinţi români:

1. O bursă de 400 lei la lună plus cheltuelile de scôlă şi acele de drum pentru mergerea în străinătate a unui inginer eşit cu diplomă din scôla de poduri şi şosele din Bucuresci, pentru a se specializa în ramura electricităţii. Bursierul va urma timp de doi ani cursurile institutului Montefiore din Liege, ér al treilea an va visita şi studia diferitele instalaţiuni şi lucrări electrice în Europa. Concursurile a se adresa secretariului Academiei până în sara zilei de 14 Septembrie 1896.

2. O bursă de 3600 lei pe an plus cheltuelile de scôlă şi de drum pentru mergerea în străinătate a unui tiner, care să aibă diploma de bacalaureat dela universitatea din Bucuresci pentru a studia arhitectura la o scôlă din Italia. Bursa se dă pe termen de 3 ani. Concursurile a se adresa secretariului Academiei până în sara de 13 Septembrie 1896.

3. O bursă de 3000 lei pe an şi acele de scôlă şi de drum pentru mergerea în străinătate a unui licenţiat în ştiinţe, eşit din universitatea din Iaşi, ca să-şi completeze

serisă cu un uimitoriu spirit de observaţie, şi cu un gust de admirat.

Las', să urmeze aci câte-va strofe din poezia „La Paşti“, cari îmi par mie atât de drăgălaşe:

Şi cât e de frumos în sat!
Creştinii vin tăcuţi din vale
Şi doi de se 'ntălnesc în cale
Îşi dic: Christos a înviat!
Şi ride-atâta sârbătore
Din chipul lor cel ars de sóre

Apoi:

Pe deal se suie 'ncetîşor
Neveste tinere şi fete,
Bêtrâni cu érna vieţii 'n plete;
Şi 'nceet în urma tuturor
Veđi şovăind câte-o bêtrână
Cu micul ei nepot de mână...

Ah, ér în minte 'mi-ai venit

Tu, mama micilor copile!

Eu şciu că ş'in aceste zile

Tu plângi pe-al têu copil dorit!

La zîmbet cerul ađi ne chiamă

Sunt Paştele! Nu plânge, mamă!

În poezia „Minciuna creştinilor“ descrie foarte frumos ţăria creştinilor, lăpădarea lor de cele lumesci şi desconsiderarea morţii pentru credinţă.

Cu o măiestrie neîntrecută este descrisă natura şi viaţa dela sate în timpul ernii, în poezia „Érna pe uliţă“ Éta câteva strofe:

A 'nceput de eri să cadă
Câte-un fulg, acum a stat.
Norii s'au mai răsunat
Spre Apus, dar stau grămadă
Peste sat.

Nu e sóre, dar e bine,
Şi pe rîu e numai fum.
Vântu-l lîniscit acum,
Dar năvalnic vuet vine
De pe drum.

Sunt copii. Cu multe sâanii,
De pe cóstă vin tipând,
Şi se 'mping şi sar riđënd;
Prin zăpadă fac mătâanii.
Vrënd-nevrënd.

Gură fac ca róta morii;
Şi de-avalma se pornesc,

Cum prin gard se gâlcesc

Vrâbii gureşe când norii

Ploi vestesc.

Cei mai mari acum, din sfadă,

Stau pe 'ncerate puşi —

Cei mai mici, de fôme-aduşi,

Se scâncesc şi plâng grămadă

Pela uşi.

În fine citez aci următoarele strofe din poezia „Pe deal“, în care poetul descrie frumoşa natură şi viaţa dela ţară:

V.

Pe sub marginea pădurii

Boii pasc pelângă car;

Din pădure geme rar

Sgomotul săcurii...

Vêd, în zori, cum merg s'adune

Mură fetele; doinesc,

Rîd pe drum şi hohotesc

Ca nisece nebune.

Albe pórtă 'n mâni cofiţe;

Albe rochii fluturând

Fug pe deluri, scuturând

Róua din cosiţe.

E Duminecă. Din vale

Se ivesc răsleţi flăcăi,

Toţi îşi fac pe-ascuns din văi

Cătră codri cale.

Sus senin şi jos verdéţă!

Ce cuminte-i se trăiesci,

Când ţi-e dat să stăpânesci

Nu mai o viaţă.

Poesiile din urmă: „Rândunica“ şi „Ideal“ sunt ambele povesti, îmbrăcate în haina fermecătoriu de frumosă a poeziei. Cu deosebire cea din urmă denotă un rar talent poetic, un talent propriu numai dlui Coşbuc.

În genere toate poeziile din aceste volum sunt una cu alta vrednice de admirat. Nu este în întreg volumul nici una, care ar lăsa ceva de dorit, care s'ar pute excepţiona în vre-o privinţă, tôte sunt rodul unui talent neîntrecut, a unui talent, asemenea căruia atât de rar se ivesc la noi. Suntem mândri, că-l putem numi al nostru pe acest rar bărbat, căci „gloria fiecărui talent se resfrânge şi asupra poporului din care a eşit“.

Incheiu cu dorinţa ferbinte, ca acest frumos volum de o nepreţuibilă valoare, să nu lipsescă de pe masa nici a unui cărturar român.

Vas. Popovici.

studiile la universitatea din Lipsa, având a se specializa în studiul mineralogiei și petrografiei. Concursurile a se adresa dlui C. Climescu, decan al facultății de științe din Iași, până în seara de 14 Septembrie 1896.

4. Două burse de câte 100 lei pe lună studenților facultății de științe și alte două burse celor dela facultatea de medicină din Iași. Cererile a se adresa până în seara de 30 Septembrie c. dlui decan al facultății de științe din Iași.

5. Două burse de câte 100 lei pe lună pentru studenți ai școlii de poduri și șosele din București. Cererile a se adresa secretarului Academiei până în 24 Septembrie c.

Se sporesce nația! Din statistica apărută în anul 1895 despre magiarizarea numelor se constată, că jidanii formeză aproape 70%. Dintre acestia au luat nume „echt” magiare: 5 Blau, 4 Deutsch, 3 Friedmann, 8 Goldstein, 4 Gross, 53 Kohn, 29 Klein, 2 Krausz, 10 Löwy, 3 Neumann, 8 Pollák, 4 Rosenberg, 2 Rosenbaum, 2 Roenthal, 5 Rosenfeld, 2 Silberstein, 11 Stern, 1 Stein, 12 Schlesinger, 3 Spitz, 1 Schönberg, 14 Schwarz, 1 Steiner, 3 Spitzer, 3 Singer, 2 Teitelbum, 20 Weisz și 3 Weinberger.

Bene notandum, că dintre acestia mai toți au luat nume, cari se termină în „y”, întru mărirea nației magiare.

Ferice de tine nație magiară, care primești la sinul tău atâtea reptile veninoase.

O invitare de logodnă originală. Renumitul vânător și scriitor F. C. Selons, cu câte-va săptămâni înainte a trimis amicilor și cunoscuților săi următoarea invitare de logodnă: „Frideric C. Selons, care până acum a pușcat 58 leopardi, 34 elefanți, 274 bivoli selvatici și alte nenumărate fiară, acum în urmă și el a căzut jertfa areului nemilos al lui Amor. El, care a înșelat atâtea animale, pe cari le-a junghiat cu pumnul său, er altor multe le-a despoiat pielea, acum a fost prins însuși în rociul pus de d. șora Maria Dumar și cătușele căsătoriei au căzut și asupra lui”.

Renumele hypnotism În zilele trecute Conte Leo Tolstoj, s'a declarat despre renumele său în următorul chip: Sciu, că se interesează omeni de mine, sau de opurile mele. Acesta însă o esplic prin faptul, că am renume de scriitoriu deja stabilit. E teribil, să ai renume; îndată ce'i ai, poți face ori-ce nebunie sau prostie, toate îți le iartă, toate îți le declară de admirabile. În om peste voia lui se nasce presupusul influenței hypnotice. Omenii se hypnotisază unul pe altul, prin însuflețirea față cu poetul sau artistul, unul îl hipnotisază pe celalalt, acesta pe al treilea și așa mai departe... până în infinit. Din acesti omeni hypnotisati se compune mulțimea, și acesta crează renumele splendid, care în fapt s'a născut din întâmplare.

Serul tuberculoși. Profesorul de universitate din Milano, sen. Maragliano a inventat serul și pentru vindecarea tuberculoși (oftică). Asistentul acestuia, Dr. Crotta publică rezultatele obținute prin aplicarea noului metod asupra celor atacați. Din această publicațiune apare, că din n-rul morboșilor 16-26 procente s'au vindecat, starea altor 48-5 procente, er' 8-25 procente s'au întors în spre mai rău. Maragliano consideră de dovedit: 1. că serul lui e de tot nestricăcios; 2. astimpără ferbințela; 3. modifică fenomenele locale; 4. are influință asupra bacilelor ganglionare, care dispar din esutate; 5. sporesce greutatea corpului; 6. și rezultatul bun la casurile vindecate în 91.75% îl atribue serului său, încât adevărat 89% ale morboșilor îi curatase la început cu terapia veche, dar' fără rezultat. Tuberculoșa fără ferbințeli aproape în toate casurile se vindecă. Noul ser se poate folosi însă la toate casurile de tuberculoși.

Prima perucă. Peruca în zilele noastre joca un rol însemnat. Mulți și multe își decorază capetele goale cu ea, fără de a-i ști originea. Prima perucă se dice a o fi purtat Filip cel bun, principele de Burgund, care își pierduse părul într'un morb greu. Lucrul acesta îi era foarte neplăcut principelui și odată a declarat episcopului de Mecheln, că aceuia, care i-ar recomanda un mijloc pentru de a-și ascunde pleșuvia, îi va da un premiu frumos. Premiul acesta a dat

apoi ansă la diferite combinații până când în cele din urmă i-a succes unui friser din Bruxela, cu numele Pierre Lorchaut a pregăti prima perucă, cu care a și câștigat premiul. Filip cel bun a fost deci primul, care a purtat perucă, și se dice că soția lui timp îndelungat nu a știut nimica despre lucrul acesta. — Câte capete goale nu se ascund și astăzi sub peruci.

Corespondență particulară

a „Telegrafului Român”.

Hațeg, 1 Aprilie 1896.

Întâmpinare.

Onorate Domnule Redactor!

În Nr. 111/1895 a „Telegrafului Român” presbiterul Ioachim Cerbicean din Nucșora dela pôlele Retezatului, (nu din Valea Hațegului), face nescie reflecțiuni, la ceea cuprinse în corespondența mea Nr. 84/1895, cari nu corespund de loc adevărului și cari — basate pe lauda proprie — au nutrit publicul cetitor cu nisce frase lipsite de ori ce adevăr și dreptate!

Recercat, ba provocat din partea mai multor amici, vin acum la rândul meu a Vă ruga On. Dle Redactor a mi permite ca în colonele acestui ziaru să mi fac și eu reflecțiunile mele, la ceea cuprinse și publicate în corespondența Dlui presbiter Cerbicean. Și acesta o fie numai din respect cătră onoratul public, cătră adevăr și dreptate, pentru că altcum cu un om ca presbiterul Cerbicean nici nu aș sta de vorbă, pentru că:

Denaturarea adevărului este de-grădător pentru ori și cine, cu atât mai mult pentru un preot a cărui chemare este sfântă.

Dle presbiter. Din mort nu vei mai face viu.

Așa precum eu ț'am răsturnat în total cuprinsul corespondinței D-tale din Nr. 75, care într'u adevăr este emanat din ură și poftă de răsbunare așa combate și D-ta (dacă ai cu ce?) cuprinsul c. respondinței mele, dar nu denatura purul adevăr.

Din punctul acesta de vedere, ca să nu te închipuesci prea mult, să nu te îngâmfezi prea tare și să nu te lauți preste măsură cu neadevăruri și aserțiuni goale, voesc prin acest răspuns a Te convinge și a documenta Onoratul public cetitor, că cuprinsul corespondinței din Nr. 111 este tendențios — un neadevăr potențiat — perțând din vedere proverbul: „Si tacuisses philosophus mansisses.”

Iată dar! Dici că „esti născut și crescut și că esti preot de peste 25 de ani în acest tract protopresbiteral concludend din acestea că „ori ce om poate se-și închipue, că cunosc tractul nostru”.

Deduțiunea D-tale nu se basază pe logica propusă de profesorul de pie memorie I. Popescu, pentru că ore cine poate dice că cunosc cartea „Vechea metropolie de eppul N. Popea” sau „Principii pedagogice de Dr. I. Pușcariu” dar întrebat de cuprinsul lor nu poate da răspunsul cerut, — așa și D-ta.

Poți fi născut și crescut în Chitid și poți fi preot la pôlele Retezatului, de preste 20 ani, dar cu acestea nu vei putea face nici când, ca să-ți recunoscă cineva aserțiunea, că cunosc tractul întreg de-alungul și de alatul din toate punctele de vedere.

Dela „închipuit” până la cunoscerea perfectă e o cale mai lungă ca dela Nucșora până la Chitid.

Veți părinte! Acesta într'adevăr e o beție de apă rece!

Acum să înțrăm în meritul cauzei. Să-ți spun!

Causa ce a îndemnat pre sinodul protopresbiteral a face reprezentațiunea scurtă — cătră sinodul archidieceșan — este pedepplin justificată și documentată în Nr. 84 a acestui ziar, cetesce cu atențiune și te vei convinge, pe care nu o minte de 4 clase gim-

nasiale din Orăștie o pôte combate dar nici o cualificațiune mai superiără, și pe care numai un om ca d-ta nu o pôte înțelege.

Arată-mi însă D-ta numai atâtea, că miseria poporului și lipsa imperativă de preoți, în împrejurările de astăzi, cum se se amelioreze? și cu deosebire când după situațiunea locului aneșarea parochiilor nu se pôte realiza?

Ți lesne D-tale a glumi și a batjocuri din o parochie grasă, carea ca o vacă bună Te hrănesce și te adapă, dar e greu acelu sorman preot, care alérgă dîlnic pe dealuri și văi cu periclitarea vieții sale, er venitul nici pe departe nu-i recompenșă truda și osteneța sa.

Acum să stăm puțin de vorbă la punctul prin care atentezi la cuprinsul corespondinței mele „referitor la parochiile vacante”.

Omul stăpănit de patimi își are devisa; „răsbunare cu ori ce preț și compromitare pe ori ce cale, chiar și prin denaturarea adevărului”. Proverbul dice: „Nu săpa grôpa altuia, că tu însuși cați în ea”.

D-le presbiter! Te fac atent să cugeți mai serios la ceea-ce cetesci, ca astfel să-i studiezi cuprinsul ca să înțelegi adevărul, căci numai așa vei putea scrie fără greșeli și fără patimă.

Iată pentru ce dice acestea: Eu în corespondința mea am dis: „La pădurile Hunedórei sunt 22 comune fără preoți”.

Dacă ceteci acesta cu atențiune și logic nu-ți dădeai atestatul de paupertate a confunda comuna cu parochia sau după cum îmi vine a crede nu scii face deosebire între comună și parochie.

Eu nu mă retrag ci ca un soldat consciu mă apăr cu cuvântul adevărului susținend și ați, că la pădurile Hunedórei atunci au fost 22 comune (nu parochii, părinte!) fără preoți, pe cari și le pot înșira, și cari formeză 6 parochii cu 16 filii.

Prin urmare din partea mea nu e nici o greșală, nici minciună — după cum te ai exprimat d-ta — din contră d-ta îndrănesci a păși în publicitate cu aserțiuni cutezătoare și nedrepte, dovedind prin ele, că nu înțelegi ceea-ce cetesci.

Referitor la stipendiul de 60 fl. creat prin sinodul protopresbiteral în 1885 la întervenirea asesorului consistorial Anania Trombitaş, pentru un pedagog din acest tract, am să-ți spun că stipendiul respectiv după o viață scurtă a adormit până în sesiunea sinodului protopresbiteral din anul trecut.

Acesta o sci D-ta foarte bine. Veți protocolul sinodului archidieceșan din 1883 p. 34.

Deci nu te provoca la cine nu te a putut lauda.

Referitor la rezultatul suplicei noastre și în special prin provocarea la acte, presbiterul Cerbicean, ca de obicei voesc numai a se lauda, că și D-sa scie carte. „Laudate gură, că étă pumnul”.

În corespondința sa din Nr. 74 anul 1895 presbiterul Cerbicean se recomandă de un orator, er după-ce eu publice i-am spus: că nici când și nici odată nu l'am auzit vorbind în ședințele sinodului protopresbiteral, întorce căpenégul și dice: că „în trecut n'a vorbit pentru-că ședințele au fost conduse de protopresbiterul de pie memorie Ioan Rațiu”.

Auțiți oratorie!
Dar ce, și cât ai vorbit dela mórtea protopopului?!

Au dóră nu scii D-ta, că aurul în foc se lámuresce er ideile și părțile prin desbateri și critice.

Slabă scusă, adâncă compromitere!

Întocmai o laudă de sine este și descoperirea referitoare la pregătirea și pracsă ce o are dl presbiter Cerbicean mândrindu-se „că vorbesce și scrie ideile sale proprii” și că cetesce gazete. „Tantum scimus quantum memoriam tenemus”.

Nu detrag nimic din bunăvoința-i de a se lauda, pentru-că acesta i-s'a prefăcut în a doua natură, sum silit însă se mărturisesc adevărul, că am făcut experiență destulă din multele sale scrieri și concepte săvârșite fără ajutorul altora, de sine stătător, și din toate acelea l'am studiat, încât ați fi cunosc psihologia sau facultățile intelectuali, după cari pôte fi decopietorul și subseriitoriul corespondenței, dar autor nici odată.

Pentru orientare trimit onor. redacțiunii un concept compus într'adevăr de presbiterul Cerbicean spre a se convinge și on. redacțiune, că stilul e omul și omul e stilul.

După acesta apoi mă amenință: „că nu am de lucru tot numai cu preoți și învățatori, cari se învîrt după dicala mea”.

Seracă laudă! Eu îi dice: „quid quid agis, age prudenter et respice finem”.

Eu nu dispun de voința nimărui, nici de-a preoților, nici de-a învățătorilor, pentru-că ei nu atárnă dela mine, nici eu dela ei.

Er dacă am amici de principii nu urméză că dispun de voința ore-cuiva precum nici altul nu dispune de voința mea.

Ți spun însă franc dle presbiter, că cu D-ta anume nu am voit să mă împrietinesc, pentru-că D-ta nici când nu ai fost sincer și dintru început te-am studiat de un om fals și lingușitor și apoi: „Păzește-mă Dómne de amici falși, că de inimizii mă știu eu păzi”.

În fine, după-ce dl presbiter Cerbicean mai amintesc ceva, — fără léc de basă — despre starea învețământului în șola sa din Nucșora, în care numai adevăr nu se găsește, cu o aroganță orbă se mândrește că „este în stare a sta față cu ori și cine, așa și cu mine”.

Hai să probăm!
Nu gândi că mă întimidezi, din contră mă inanimezi prin bogatul material de luptă.

Prin acesta „laudă de sine” voesc a-și potența mândria prin superbie pe ruinele mele, dar greu Te-ai înșelat dle presbiter când „Ți-ai citat proverbul: „de pe pôme să cunosc pomul, de pe fapte omul”.

Drept ai părinte! Numai una ai greșit! D-ta te-ai uitat în oglindă și vędându-ți fisionomia ai confundat-o cu a mea, pentru-că acest proverb prea nimerit să refere la persóna D-tale, despre care ați încheiem cu atâtea: „Gnosce te ipsum”.

Nicolae Sânzian,
notarul sinodului protop.

Treiscaune, 28 Aprilie 1896.

Stimate dle redactor!

Așteptam ca o pénă mai desteră să publice în prețitul nostru ziaru „Telegraful Român” o dare de semn asupra actului sfințirii nou edificatei biserici din Apața; neurmând însă până în present, cu permisiunea d-vóstre îmi iau libertatea a vă ruga să binevoiti a da loc în ziarul d-vóstre comunicatului următoriu:

Comuna Apața aparține politicesce comitatului Brașov, bisericesce însă protopresbiteratului Treiscaunelor; materialicesce ea e bine situată, e locuită în parte mare de Unguri lutherani, er poporul nostru românesc abia numără vr'o 80 familii.

Cam prin pătrariul prim al secolului present, comerciantul R. Ioanovits edifică o biserică în comuna Apața, descendinții săi însă, dómnele Catinca, Zoe, Carolina și Maria din zel creștinesc-național se deciseră și edificară pe spesele proprii o nouă biserică pomposă, inițiatorul și executorul acestei nobile opere este dl asesor orf. din Brașov, Iordan Muntean.

Biserica terminată, la însărcinarea Escelenței Sale Preabunului nostru archiepiscop și metropolit Miron Ro-

manul a fost sfințită de Rvs. D. protopresbiter tractual Dimitrie Coltofean în Dumineca din 21 Aprilie a. e. asistat de D. prot. on. V. Voina din Brașov și preoții Ioan Moga, Dionisie Nistor, Iosif Bucșa și Ioan Bucșa din tractul Treiscaune, apoi Ioan Leucescu și Alecsandru Maieran din tractul Brașov.

Distinsul cantor Brenciu din Brașov și corul din Feldiôra sub conducerea dlui paroh Micu au executat cântările liturgice, cu o rară dibăcie, fiere spre laudă!

O mare conglomeratiune de popor era deja adunată încă de dimineață la 8 ore, când sosi dl protopop și inteligența din loc și jur veni să asiste la serviciul festiv.

S'a săvârșit sfințirea apei și ocrolirea bisericeii cu 4 evanghelii, rugăciunea înaintea ușei, intrarea, și rugăciunea sfințirii în genunchi înaintea sf. altariu.

Acosta terminată dl prot. tractual D. Coltofean rosti un discurs înălțătoriu, atât ca stil, cât și materie, și care la produs o prea plăcută impresiune, cu deosebire la inteligența, carea îl pricepea mai mult. Demn a fost acest discurs pentru ziua festivă, demn și pentru rostitor, carele a documentat și cu această ocaziune, că vrednic este și cu demnitate și ocupă locul onorific. Poporului i predă biserica cam cu cuvintele: frumoasă și sublimă e biserica lui D-zeu, frumoasă și sublimă e această biserică nouă zidită și împodobită de fundatorii ei, solidă, mai frumoasă și măiestrosă va fi dacă voi poporul parochial veți frecuenta-o ca totdeauna să fie plină.

A urmat apoi liturgia, care s'a săvârșit în mod foarte solemn. Public mare pe carele nici nu-l pute cuprinde biserica. era parte mai mare de alte conf. din loc și jur. Au mărturisit ei că ce impresiune plăcută le-a făcut, ceea-ce

nici n'ar fi creștin în o biserica românească. Negreșit după terminarea serviciului divin furăm invitați la banchet la otelul Winkler, aci sa servit un prând abundanț de 60 cuverte dat din partea fundatorilor d-na Muvăș și dl Iordan Muntean. Au participat preoții funcționi, preotul ev. lut., protopretorul cercual Pildner cu adjunctul în fruntea antistiei comunale, învățători, inteligența din loc, jur și din Brașov.

În șirul toastelor: dl prot. tractual a toastat pentru Escelenția Sa Preabunul și Demnul Archiepiscop Metropolitan Miron Romanul; s'a răspuns cu frenetic aplause de să trăescă.

Preotul lutheran din loc, pentru buna armonie a popoarelor, domnul protopretor Pildner pentru egala îndreptățire, demonstrând necesitatea și folosirea cultului și a limbei maternă de cătră fie-care naționalitate. Dl Mureș că fundator dă espresiune satisfacțiunei sale, că a văcut acest locaș sfânt terminat, ur-

mând în binefaceri fericitului R. Ioanovici, soerul său. Domnul Petrescu cas-sar la filiala „Albinei” pentru dl protopresbiter tractual. A urmat dl prot. Voina și alți mulți, care îmi scapă din vedere.

În decursul banchetului de muzică instrumentală necesitate n'a fost. Cu doine naționale a delectat publicul dl Brenciu, apoi corul din Feldiôra, care în odaia în cari cântau a fost luat cu asalt de public cu deosebire de inteligența străină, atât de mult erau în cântați.

Tot începutul având și sfârșit, între 4-5 ore ne despărțiram ducend cu noi frumoșe impresiuni despre actul festiv al sfințirii, mândri însă că și de astădată străinii s'au convins despre puterea de viață și progresul ce poporul nostru îl face pe toate terenene.

Un participant.

AVIS.

In librăria tipografiei archidieceesane se află de vândare următoarele cărți:

I. Cărți bisericesci.

Biblia ilustrată testamentul vechiu și nou, nelegată fl. 10, legat. fl. 15	fl. 15
Chiriacodromion (Cazanice), nelegat fl. 10, legat	12
Evangelie, neleg. fl. 8 leg. fin	18
Octoich mare, neleg. fl. 17, leg.	20
Octoich mic, neleg. fl. 60 cr. leg.	75
Orologion (Ciaslov) neleg. cr. 60, legat	75
Proscomidia altariului	25
Penticostariu neleg. fl. 8, leg.	10
Rânduiala la sfințirea bisericelor	2.50
Triodion cu Strajnic neleg. fl. 20, legat	25

II. Cărți scolare.

Abedar, de Zacharia Boiu nel. cr. 20 leg.	24
Abedar, de Ioan Popescu nel. cr. 20 legat	25
Abedar, de Silvestru Moldovan nelegat cr. 20 leg.	25
Abedar magiar-român, de N. Putnok leg.	20
Aritmetica, de P. Dima	32
Abedar, de Dogariu & Dariu I. = 30 cr., II. = 20 cr., III. = 35 cr., IV. =	45
Aritmetica după Lurz	20
Aritmetica de Vlaicu I = 20 cr. II. = 25 cr. III. =	35
Carte de cetire de Z. Boiu p. I. ediție nouă, nel. cr. 30 leg.	40
Carte de cetire de Z. Boiu p. II. nel. cr. 25 leg.	30
Carte de cetire de Ioan Popescu legată	70
Catechism de M. Toma	30
Catechism bogat	50
Carticeică de rugăciuni pentru copii leg. frumos ed. nouă	15
Comput de Ioan Popescu	1.20
Compendiu de Pedagogie de I. Popescu ed. nouă	2
Compendiu de drept canonic ediție nouă	3
Conducător la Abedar de I. Popescu	10
Culegere de cântece naționale.	25
Carte de cetire magiară de Crișan și Putnok partea I. = 70 II.	1
Carte de cântări bisericesci pentru copii	12
Curs de limba magiară de Molnár I. II. III. a.	20
Constituția patriei de Ioan Popoviciu leg.	20
Chemia elementară de Vlaicu	80
Chemia anorganică de Filipescu	80
Drepturile și datorințele civile	20
Elemento de Geografia de Zacharia Boiu	30
Elemente de Istoria patriotică de Z. Boiu	30
Elemente de Istoria nat. și Fisica de Z. Boiu	30
Elemente de Fisică de I. Dariu	30
Fisica de Făgărășan	40
Gramatica română de Mihelțan cl. II. = 10 cr. III. = 16 IV. =	24
Geografia pentru scôl. populare de I. Dariu leg.	35
Geografia pentru scôl. populare de Moldovan & Făgărășan	30

Geografia pentru scôlele medii de Moldovan & Făgărășan I.	1.20
Geografia pentru scôl. medii de Moldovan & Făgărășan II.	.50
Geografia pentru scôlele medii de Făgărășan & Bârsan II.	1
Gramatica română de I. Dariu	25
Gramatica limbii magiare de Crișan & Putnok	1
Istoria biblică pentru scôl. populare	30
Istoria biblică pentru scôlele medii	55
Istoria bis. rom. de Șaguna I. II.	3
Teagoga de Dr. Ilarion Pușcariu	1.50
Istoria bisericească ptu scôl. pop.	35
Istoria bisericească pentru scôlele medii I. II.	1
Istoria Ungariei de Dr. N. Pop	25
Istoria Ungariei de S. Moldovan.	26
Istoria Ungariei pentru scôlele secundare de V. Goldiș	80
Istoria universală pentru scôlele secundare de V. Goldiș	1
Istoria naturală de Dr. D. P. Barcian I. = 50 II. =	60
Istoria literaturii române de Lazariu	1
Legendar român de V. Petri	50
Legendar magiar român de N. Putnok	30
Limba maternă de Dr. Ilarion Pușcariu, ed. nouă	40
Mărturisirea ortodocșă	1.20
Pastorala veche	1
Pastorala nouă	1.50
Pomăritul de D. Comșa	1
Principii din Pedagogie de dr. Il. Pușcariu	1
Psichologia empirică de I. Popescu	2
Teologia dogmatică	1
Teologia morală	1.50
Toldy, Narațiune poetică de Crișan & Putnok	70

III. Cărți literare.

Biografia fericitului Șaguna de N. Popea	2.50
Istoria biser. politico-naționale.	1
Enchiridion sau carte manulă de canone	4
Învățătorul și poporul de Marienescu	50
Polemia contra Heliad	50
Calendarul pe anul 1896	30
Serisori apologetice	50
Sunete și resunete de Z. Boiu	50
Serierea sf. Ioan gură de aur	50
Vocabular român german	70
Anghira creștină (cuvântări) funebrele de T. V. Gheaja	1.50
Anecdote și glume de T. V. Gheaja	65
Antologie română de Manliu	1.75
Cel mai mare bine din lume de Făgărășan	20
Cine ce face lui își face, comedie întrun act pentru tinerimea scolară	10
Codicele de Mateiu Voilean	80
Colinde de A. Marienescu	1.10
Compas românesc de P. Petrescu	50
Cuvântări funebrele de Z. Boiu	1.50
Crestomația română de I. Manliu	1.75
Date istorice de I. C. Pușcariu	2
Descăntec populare de Marian	2
Documente pentru limbă și istoria de Dr. Il. Pușcariu	2.50

IV. Tipărituri.

Doine și strigături de St. Muntean	12
Foi comemorative la serbarea 12/24 Maiu 1892 a lui G. Bariț	80
În memoria lui G. Bariț peșii de G. J. andrea	20
Intrebări de educațiune și instrucțiune studii pedagogice de Dr. P. Span	1
La Alma povesti de Constanța de Dunca Schiau	50
Lexiconul comunelor bisericesci din archidieceesă de Dr. Remus Roșca	1
Noul atac asupra scôlelor noastre. Manual de drept cambial de I. Socaciu	2
Pace vonă de H. Drumond tradusă de D. Făgărășan	20
Primatul papal și infalibilitatea papei de I. Broiu	25
Poesii de Andreiu Murășan	1.50
Poetica română de I. Manliu	1.75
Povesici ardelenesci din gura poporului de I. P. Reteganul I-V	1.25
Povestiri alese și întocmite de P. Petrescu	75
Retorica și stilistica de I. Manliu	2
S'a dus în țără novelă originală de Il. Chendi	15
Studiu din economia națională de P. Petrescu	40
Satul cu comorile novelă de P. Petrescu	45
Stuăritul de C. Dimian	80
Vechia metropolie de N. Popea	1.50
Protocollele sinodale dela 1864-1893 toate laolaltă	19
Protocollele congresuale dela 1868-1891 toate laolaltă	7.60
Statut organic	25
Regulament pentru parochii	10
Regulament pentru organizarea provisorie a învățământului	10
Regulament pentru procedura matrimonială	20
Regulament pentru seminarul pedagogico-teologic Andreian	10
Regulament pentru afaceri interne congresuale.	20

Contul capitalelor active cola	fl. 03
Estrase din protocolul botezașilor, cununatilor și morților esempl.	01
Matricula scolară cola cr. 2 legată din 50 côle	1.50
Inventare pentru averea bisericelor	10
Jurnal de casă cola	03
Jurnal de casă leg. 25 coli	165
Jurnal de casă leg. 30 coli	1.80
Obligațiuni ptu biserici esempl.	01
Protocolul bunei învoiri cola	06
Protocolul bunei învoiri leg. din 50 côle	4
Protocolul parochial cola	06
Protocolul parochial leg. din 50 côle	4.50
Protocolul botezașilor cola	06
Protocolul botezașilor l. din 50 c.	4.50
Protocolul cununatilor cola	06
Protocolul cununatilor l. din 50 c.	4.50
Protocolul morților cola	06
Protocolul morților leg. din 50 c.	4.50
Protocol de esibite cola	03
Protocol de esibite l. d n 30 côle	1.80
Protocol de esibite l. din 50 côle	2.50
Prot. de clasificatiune cola	02
Prot. de clasificatiune l. din 50 c.	1.50
Specificatiuni pentru noua cunună cola	05
Testimoni scolare esempl.	02
Testimoni de religie	02

V. Icoane.

Icoana înmormentării domnului pe pânză	fl. 2.50
Icoana înmormentării domnului pe hârtie	50
Icoana celor trei Ierarchi pe hârtie	30
Icoana Evangeliștilor pe hârtie	50
Portret Șaguna	1
Portret Gozdu	1

VI. Requisite de scris.

Libele de scris à 1 cr. 100	70
Libele de comput à 1 cr. 100	70
Libele de dictando à 1 cr. 100	70
Caete de dictando din 6 foi 4 cr. dip 8 foi 6 cr. din 12 foi cu 8 cr. din 16 foi cu 12 cr. din 20 de foi cu	15
Glasuri (tocuri de pene) și de ceruse rotunde și cuadrate à 4, 5, 6, 8, 12, 20, 30, 40 cr. și	45
Tocuri (côde) de pene condeiu dela 40 cr. suta până la 50 cr. bucata	
Hârtie fină de scris de cancelarie și concept à 6, 7, 8, și 10 fl. mii de côle.	
Ceruse à 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 7 bucata și suta à 80 cr. 1 fl. 1.20 1.50 2 și 7 fl.	
Pene de scris dela 50 cr. până 1 fl 20 cutie constatătoare din 144 bucăți.	
Tablile de pētră bucata 7, 10, 12 și 15 cu bucata	
Tot felul de hârtie de epistole cu prețuri foarte moderate.	
Notese dela 4 cr. până la 1 fl. bucata.	
Trăisți de scôlă pentru copii, chipuri pentru copii, Circete, Văpșele și pensule, Hârtie sugativă.	
Calemar, Liniale, hârtie pentru stelagiu, Albume, Blocuri, Tinte de desam; totfelul de negrelă, toate acestea cu prețuri foarte moderate.	